

ZPRÁVA SYNODNÍ RADY

I. Zpráva synodního seniora (I. referát)

Na základě osobních zkušeností i při pohledu do statistických dat se život církve v uplynulém období vnějšně příliš nelišil od období předcházejících. Bohoslužby s kázáním slova Božího a vysluhování svátostí Kristových se konaly, zájemci o slyšení slova Božího přicházeli, na řadě míst církve se konaly mnohé aktivity, vznikaly nové projekty, stejně jako pokusy o nové uchopení evangelia. Na druhou stranu však se uplynulé období nijak výrazně nevymklo z dlouhodobých negativních trendů. Nejzřejmější je pravidelně se opakující pokles členů církve, uzavírání sňatků i počtů křtů. V řeči čísel jde o sdělení zajímavé, z pohledu evangelia nepřilíš důležité, avšak z pohledu plnění poslání církve vysvědčení dlouhodobě téměř žalostné. Není však na místě označovat takový stav co nejpřípadnějšími popisy. Je vhodné si uvědomit, že tento stav je věcí každého z nás. Každoročně konstatovaným úbytkem pomáháme potvrzovat názor o nepopíratelném ústupu naší tradice a našeho způsobu vyznání víry. Analýza takového stavu a rozhovor nad ní mohou být a bezpochyby jsou zajímavé. Pochopitelně při nich nechybí vysvětlení související se sekularizací.

Přesto však se čím dál častěji, navzdory všem očekáváním, objevuje také opačný jev: sbory církve jsou vyhledávány těmi, kdo se v nich mnohdy také nechají pokřtít. Znamená to, že zvěstování evangelia nachází své adresáty a nese své ovoce. Největší roli při tom hraje, jak jsou sbor a příslušný kazatel/ka „zapsáni“ do povědomí místa, kde žijí a působí. První misijní oslovení přichází nejčastěji nepřímo, utváří se dlouhodobě, ale jakmile mají sbor, jeho pracovníci i aktivní členové dobrý zvuk ve svém prostředí, nic nebrání tomu, aby ke sboru začali směřovat ti z jeho okolí, kdo poznávají na životě a praxi sboru něco podnětného a zbohacujícího. Následné dobré a moudré katechetické vedení přivede takového zájemce k poznání Krista, jeho vyznání a přijetí křtu. Každý takový příběh je dobrou výpovědí o životě sborového společenství a významu evangelia pro současnost. S radostí proto je možno konstatovat, že evangelium je stále na cestě za člověkem. Nepřestává však platit, že evangelium žádá naší pomoci a našeho nasazení s důvěrou v moc Božího Ducha.

Při oslovování okolí hrají důležitou roli konkrétní osoby, osobnosti sborů, jejich lidské vlohy, nálady a obdarování. Je nemilou zkušeností, že řada příležitostí je zmarěna jenom proto, že slabost lidství je silnější než vědomí poslání, pro které jsme v této službě a pro které jsme vyznali Krista. Čím dál více jsem přesvědčen, že veřejná, občasná, třeba i zajímavá vyjádření a stanoviska „shůry“ nejsou takovým misijním podnětem jako obdarovaná, trpělivá, pokorná, ale výrazná služba aktivních jednotlivců na úrovni sborů. Čím více je společnost pluralistická, tím více je třeba rozmanitého a úderného svědectví v tutéž chvíli na různých místech. Rozmanitost však není rozsáhlá bezbřehost. Je vymezena teologickou jasností a evangelickou vyhraněností, vnitřní přesvědčivostí, stálostí a lidskou snášlivostí a trpělivostí a zdobena osobním obdarováním a vlohami každého, kdo předává svědectví víry v Boha dál. Hlas církve nesený jejími aktivními členy a členkami (kazateli/kazatelkami, stejně jako i všemi ostatními) bude svorným hlasem a přínosným jak v rozmanitosti regionů, tradic a hledání, tak i srozumitelným těm, kdo rozumět potřebují. Považuji za žádoucí skoncovat s lacinými a často slyšenými názory, kde všude již není třeba dílo církve konat, protože tam „už nikdo není“. Dokud tato církev nesáhla k zásadní a téměř revoluční restrukturalizaci, pak její struktury dovolují, aby se evangelium skrze nadané, vzdělané a nadšené pracovníky k lidem neslo mnohostranně, protože „všude někdo je“.

Naše zkušenosti, zklamání, nevyužití příležitosti, případně i přecenění vlastních vizí a sil však potvrzují, že pro nejbližší budoucnost nestojí před touto církví nic jiného než intenzivní nové nasměrování na úzkou cestu. Je určena na jedné straně věrností Kristu. Na straně druhé je budoucnost církve a její služba společnosti spojená s lidmi, pro které svou službu plníme, ať již jsou nebo ještě nejsou členy našeho církevního společenství. Kráčení po úzké cestě a setrvávání na ní není pověřením jen pro církev jako takovou, nýbrž pro každého jednotlivce, který vyznává Krista a přijal následování Krista jako svůj životní program. I ve službě ČCE pro okolní společnost platí, že nejdůležitější je nejmenší článek církevního společenství a tím je jednotlivec se základními vazbami a vztahy, kterými spolutvoří sborové společenství. S tím, že na této základně a v této síti služby spolu stojí i všichni ti, kdo jsou na jistý čas postaveni do pozic jen zdánlivě jiných nebo vyšších.

Je žádoucí, aby synod církvi připomenul, že nesení evangelia je programem prioritním. Evangelium je tím, co musí určovat přístup ke všem ostatním našim starostem, aby je pomohlo třídit a umožnilo vidět důležitost i nedůležitost, podstatnost i služebnost toho, čím kdo v církvi žije a čím církev sama žije. Po dvaceti letech okoušení svobody, demokracie, mimořádných příležitostí, náročných úkolů a rozbíhání do všech možných směrů končí čas, kdy církev směla zkoušet téměř všechno. Vidíme sami, kolik úkolů jiní dnes plní lépe, a co zůstává jako náš výhradní úkol. S odpovědností vůči zvěstování evangelia je třeba se soustředit právě jen na to, čím je zvěstování evangelia v jeho nejryzejší podobě a co zvěsti evangelia slovem i praxí napomáhá a umožňuje ji.

Synodní rada položila jako základní východisko svého působení důraz na pravdivé a odpovědné zvěstování evangelia, jak je definují základní dokumenty církve s dominujícím svědectvím Písma svatého. Napořád zůstává významným prvkem v dosvědčování Krista role každého, kdo byl Kristem osloven tak, že staví svůj život na obnovované důvěře v Boží vedení. Již delší dobu hledáme správnou metodu, jak zajistit dobrý chod církevní organizace a posílit ji vnitřní soudržností a svorností. Pružný a dobrý chod církve bude zajištěn také tím, když její soukolí bude udržováno v chodu láskou mnohých, nasazením, obětavostí a možná i renesancí husitského povzbuzení, že *Kristus nám za škody stojí*, protože *stokrát víc slibuje*. Nesení ovoce víry v Boha a život z evangelia, to je naše poslání a v tom jsme nenahraditelní. Jenom tím zdůrazníme výrazný prvek evangelictví, o kterém, jak doufám, stále věříme, že je schopný přinášet naší době zbohatení a pomáhat jejímu dobrému směřování.

Do souvislosti zvěstování evangelia zapadá jedna věc, která byla mnohokrát komentována a v posledu také hodnocena téměř jako historická. Uplynulý rok byl mimořádný množstvím vydání různých biblí (Bible pro 21. století, Jeruzalémská bible, Studijní bible Apoštolské církve, Studijní bible KS, do nakladatelských počínů patří též Synoptická bible, která však vyšla již dříve). Prodej biblí podle sdělení České biblické společnosti neklesá, počet titulů spojených s předáváním biblického svědectví nevypovídá o okrajovém místě bible v životě společnosti. Vedle odborných recenzí o přínosu té které bible, případně o překladatelském přístupu a pojetí a následně též o celkové kvalitě výsledného „produktu“, se spíše lze setkat s příznivým soudem o přínosu takové vydavatelské erupce. Tu navíc doplňují již obvyklé, avšak donedávna nevídané počty vydávaných knižních titulů s teologickou, křesťanskou a náboženskou tematikou. Jakkoli jde o jev vítaný, není tím, co samo o sobě zařídí posun v duchovním zakotvení jednotlivce i společnosti. Podstatné je konkrétní a uvážlivé svědectví člověka o významu Krista a jeho následování pro život jako dosvědčení toho, že lze žít v současném světě a mít přitom život postavený na jiných základech než většinová společnost. Je významné, že mnohé tituly a překlady bible takovému svědectví napomáhají, avšak člověka, sbor ani církev nezastoupí (není to ani jejich záměrem).

V oblastech výchovy, vzdělávání, správy církve, povolávání pracovníků, vedení studentů teologie, spolupráce s nejbližšími církevními partnery (ETF, Diakonie), v ekumenických vztazích doma i směrem do zahraničí, ve službě duchovních mimo sbory a církev, všude tam jsme schopni průběžně věci řešit, podchycovat nedostatky a napravovat je. Služby těch, kdo tak činí s láskou k dílu Božímu konanému skrze církev, si vážím a rád s nimi spolupracuji. To se týká i hlubokého zájmu o dílo církve, jak jej poznávám u nejbližších spolupracovníků.

Nejvýraznější potřebou pro překonání jisté setrvačnosti a bezradnosti uvnitř církve však zůstává čerstvé vanutí Ducha Božího, vyvětrání zatuchlosti a v poslušnosti evangelia nastavení takových osobních kritérií, aby jakékoli dobré dílo nebylo vzápětí diskreditováno ani znehodnocováno. To však souvisí s dávným tématem neustálého obnovování a také chuti, odvahy a ochoty je podstupovat. To se týká jak jednotlivců, tak i společenství, výše i níže postavených, napořád však těch, kteří chtějí dotvrzovat upřímnost svého rozhodnutí kráčet za Kristem a být Kristovým lidem.

Věřím, že milost Boží se projeví darem takové moudrosti, že pro okolní společnost budeme věrností Kristu schopni rozzářit světlo naděje také tehdy, kdy řeč o soumracích bude tou nejčastější.

Joel Ruml

II. Zpráva synodní kurátorky (II. referát)

Ve funkci synodní kurátorky jsem od poloviny listopadu r. 2009, tedy asi půl roku. Za tu dobu jsem stačila zhruba proniknout do problematiky, která spadá do mé kompetence.

Protože na podzim probíhají v seniorátech konventy, je nový synodní kurátor (sotva usedne na židli svého úřadu) zavalen zápisy z konventů. Je dobré, že je hned v začátku k dispozici velké množství informací o dění v seniorátech. Ale vzhledem k tomu, že ostatní práce, do níž se musí člověk okamžitě vpravit, aniž by ji předem znal, je mnoho, dostaví se pocit tonoucího. A proto si myslím, že nástup nové synodní rady současně s konáním konventů není nejšťastnější souběh. Nicméně zápisy z konventů jsem se zájmem pročítala a jejich podstatný obsah předkládala v zasedáních synodní rady. Také zápisy ze schůzí seniorátních výborů a zprávy o jejich vizitacích ve sborech, které zpracovávám pro zasedání synodní rady, to vše mi otvírá náhled do života sborů. Ujišťuji vás, že je to velmi zajímavé a vesměs radostné čtení. Rovněž návštěvy sborů, které jsem s br. synodním seniorem dosud absolvovala, většinou u příležitosti ustanovení nových členů seniorátních výborů, mě utvrzují v přesvědčení, že naše sbory svou rozmanitou prací budují církev k slávě Boží.

Začátkem dubna 2010 se uskutečnilo setkání seniorů a seniorátních kurátorů se SR a ÚCK v Herlíkovicích. Taková setkání považuji za velmi potřebná a užitečná pro všechny zúčastněné strany. Je to výborná příležitost vzájemně se sdílet. Je zde prostor pro poznávání názorů a postojů v oblasti duchovní i pro výměnu zkušeností v praktických a provozních záležitostech sborového života.

Jednou z oblastí, která je mi blízká, je Diakonie. K životu církve, jak všichni víme, neoddělitelně patří péče o slabé a handicapované. Jako členka dozorčí rady Diakonie ČCE mám jedinečnou příležitost lépe poznávat tuto užitečnou službu a být do ní také svým způsobem zapojena. Nyní jsem měla možnost seznámit se podrobně s novým Řádem diakonické práce, který je též předmětem jednání synodu. Diakonie ČCE nastoupila cestu efektivnějšího naplňování svého poslání. Toho chce dosáhnout dobrým manažerským řízením, ovšem při zachování důrazu na křesťanské principy. Více vám řekne podrobná zpráva o činnosti Diakonie ČCE, která je samostatným tiskem synodu.

Do mého referátu patří také zahraniční sbory. Loni na podzim jsem navštívila s potulným kazatelem bratrem Petrem Brodským a několika členy synodní rady a ÚCK sbory na Ukrajině při oslavách 10. výročí otevření kostela ve Veselynivce. Při našem pobytu, kdy jsme byli zahrnuti srdečnou pozorností a pohostinstvím místních bratří a sester, jsem si uvědomila, jak důležitá je podpora našich krajanů v cizině a také jak skvělou práci zde Petr Brodský koná. Součástí naší spolupráce se zahraničními sbory byla účast krajanů na farářském kurzu v lednu 2010 v Praze. Na podzim se synodní rada chystá do sboru v rumunském Peregu Mare. Přátelské kontakty ve vzájemném setkávání udržujeme se slovenským generálním biskupským úřadem Evangelické církve augsburského vyznání v Bratislavě.

Udržování dobrých ekumenických vztahů je součástí programu synodní rady. Na Nový rok jsme se podíleli s br. synodním seniorem Joelem Rumlem na ekumenické bohoslužbě v Anežském klášteře v Praze, v lednu jsme se zúčastnili ekumenické bohoslužby v kostele sv. Tomáše v Praze. Po katastrofě polského letadla jsme vyjádřili solidaritu s truchlícím Polskem kondolenčním dopisem a účastí na zádušní mši za oběti neštěstí v chrámu sv. Víta v Praze.

Z činnosti propagační komise, kterou jsem převzala po Mahuleně Čejkové, sděluji, že komise se schází v případech konkrétního úkolu. Jedná se o zajišťování drobných upomínkových předmětů, informačních a propagačních letáků, zejména pro příležitosti různých návštěv.

Ke zdrojům informujícím o dění v naší církvi patří měsíčník Český bratr, který vydává synodní rada. Od února 2010 řídí časopis sestra Daniela Ženatá, která byla vybrána konkursem. Sami můžete posoudit pestrost a čtivost tohoto média. Přeji týmu redakce, ať se jim práce daří ke spokojenosti čtenářů.

V současné době probíhá realizace projektu Zachování odkazu památek reformace a jejich zpřístupnění široké veřejnosti. Na tento projekt získala naše církev od Ministerstva pro místní rozvoj přes 4,5 milionu Kč. Koordinátorkou projektu je bývalá fundraiserka ÚCK Janka Haluková, administrátorem je Milan Nechyba, členkami týmu jsou Mahulena Čejková a Monika Vozenílková. Bude vydána publikace a vzniknou informační centra, která široké veřejnosti přiblíží ČCE a další reformované církve.

Na závěr chci vyjádřit přesvědčení, že Pán církve se přiznává k našemu nedokonalému dílu, podpírá nás svým slovem a utvrzuje v lásce svou přítomností při svátostech. A tak se můžeme s dobrou nadějí radostně pouštět do rozličných aktivit k oslavě našeho Pána a Spasitele.

Lia Valková

III. Zpráva 1. náměstka synodního seniora (III. referát)

V synodní radě jsem odpovědný za ekumenu, za úsek vnějších vztahů a za péči o pastorační pracovníky.

Ekumena. Jedná se především o zahraniční ekumenu, protože domácí má na starosti Joel Ruml, který je mj. předsedou Ekumenické rady církví. Bohaté kontakty naší církve s církvemi v zahraničí jsou díky Gerhardu Frey-Reininghausovi ve velmi dobré péči a na výborné úrovni. Gerharde, děkujeme! Poradní odbor ekumenický se v současnosti připravuje na valné shromáždění Světového reformovaného svazu v Grand Rapids a Světového luterského svazu ve Stuttgartu v létě letošního roku.

Vnější vztahy. Aktuální je nyní především web a nové stránky naší církve. Na starosti je má Tomáš Najbrt a mají výbornou úroveň. Web potřebuje trvalou péči, doplňování a korektury. Připomínejme stále ve svém okolí, že se jedná o web celé církve, nikoli jen web synodní rady nebo ÚCK. Je naším přáním, aby sbory ze všech míst a ze všech koutů republiky posílaly pozvánky na své akce, informace o tom, co se u nich děje či dělo atp.

Na úrovni vnějších vztahů pracují dva poradní odbory. Předně Poradní odbor pro společenské a mezinárodní záležitosti. Ten dlouhodobě dává nejen synodní radě, ale také celé církvi výtečně zpracované dokumenty, např. Smíření mezi Čechy a Němci. V současnosti zpracovává problematiku církví v Evropské unii.

Nově jsme zřídili Poradní odbor pro aktuální společenskou situaci. Chceme, aby nám pomáhal rychle se orientovat na společenské i politické scéně, radil nám, nač je dobré včas reagovat atp. S jeho pomocí synodní rada pozvala k setkání předsedy parlamentních politických stran kromě komunistů. Do dnešního dne, 26.4.2010, odpověděli předsedové KDU-ČSL a Strany zelených. Rozhovory s nimi na téma parlamentních voleb proběhnou v polovině května.

Pastorační pracovníci, zaměstnanci povšechného sboru, pracují v jednotlivých sborech. Vážíme si jich i jejich práce pro církev. V současnosti máme 20 pastoračních pracovníků. Vznikla komise pro pastorační pracovníky, která bude pečovat o to, aby pastorační pracovníci měli možnost se vzdělávat a nacházeli své zařazení do života církve.

Jak vidím svou církev v současnosti? Myslím, že žijeme čas milosti. Neexistují žádná omezení pro náš křesťanský život, kromě nedostatku vlastních sil. To v žádném případě neznamená, že je vše v pořádku a že nic nemůže být lepší. Do Kristova druhého příchodu nebude církev nikdy žít bez svíra-
vého pocitu, co všechno by mohlo být lepší.

Přece se však v mnoha sborech z Boží milosti díky laikům i kazatelům děje mnoho dobrého. Ani to nestačíme registrovat, ani se o tom navzájem nestačíme informovat. Někdy se mi ovšem zdá, že šíře naší práce je nad naše možnosti. Ochotní a obětaví lidé jsou stavěni před další a další úkoly a problémy a jsou vyčerpaní. Důsledkem toho bývá ztráta radosti z evangelia nebo neschopnost nadchnout se pro nové věci.

Kudy z toho ven? Nevím. Možná pracovat s menším společenským záběrem, ale o to kvalitněji. Třeba to zaplaší únavu a přivane radost.

Daniel Ženatý

IV. Zpráva 1. náměstka synodní kurátorky (IV. referát)

Od 3. zasedání 32. synodu nedošlo k žádnému pokroku v **jednání o majetkovém narovnání** mezi Českou republikou a církvemi a náboženskými společnostmi. V důsledku patového stavu v poslanecké sněmovně nezařadila Fischerova vláda majetkové narovnání do svého programu. Stávající poslanecká sněmovna tuto záležitost do voleb neprojedná a bude ji pravděpodobně řešit až poslanecká sněmovna vzešlá z parlamentních voleb. Synodní rada vyzvala představitele nejvýznamnějších politických stran k předvolebním rozhovorům. Pokud pozvání k rozhovoru přijmou, bude role křesťanů ve společnosti a vztah státu a církví jedním z témat, o kterých by s nimi synodní rada chtěla jednat.

Financování církví tedy probíhá nadále podle zákona č. 218/1949 Sb. V minulém roce došlo k mírnému navýšení dotace na platy kazatelů. Na počátku roku 2010 provedla synodní rada revizi zařazení kazatelů do platových tříd a uvedla ho do souladu s doslovním zněním vládního nařízení

č. 556/2006. Při jednáních se státní zprávou upozorňujeme neustále na skutečnost, že soustavně nejsou plněna některá ustanovení zákona č. 218/1949 Sb.

V trestní věci odsouzeného Vladimíra Prokopa vydal Městský soud v Praze usnesení, ve kterém se ČCE vydávají věci, které byly pořízeny za zpronevěřené prostředky, tj. automobil, šperky, spotřební elektronika, obraz a členská práva k bytové jednotce. ČCE byla nucena prostřednictvím JUDr. Tomáška podat proti tomuto usnesení stížnost kvůli nesprávnosti výroku o zajištění členských práv. Nejedná se o členská práva k bytu, ale členská práva k družstvu, jejichž nejvýznamnější částí je právo nájmu bytu. Nesprávný soudní výrok by mohl ztížit či znemožnit vydání části zpronevěřeného majetku. Vydání majetku se tedy podáním stížnosti poněkud pozdrží.

Církevní mobilní síť stojí před jednáním o nových podmínkách na další období. Uživatelům sítě byl rozeslán dotazník, který zjišťuje, jakým slevám je vhodné dát v příštím období přednost. Síť má již více než 1300 účastníků. Pokračují předběžná jednání s další nekatolickou církví, která má také svou mobilní síť, o spojení těchto sítí a o vytvoření větší sítě s vyšším vyjednávacím potenciálem.

Ve fundraisingu ÚCK došlo k personální změně. Sestra Janka Haluková se po odchodu do důchodu věnuje plně propagačnímu projektu Zachování památek reformace a jejich zpřístupnění široké veřejnosti, na který ČCE obdržela grant. Na místo fundraiserky nastoupila sestra Miriam Richterová. V současnosti se soustřeďuje zejména na pomoc při získávání financí z programu Zelená úsporám a z obdobných zdrojů. Na problematice zpracování grantů stavebního charakteru spolupracuje i nový pracovník ÚCK, stavební a investiční technik Vlastimil Bromek.

Rekreační střediska v Janských Lázních, v Bělči nad Orlicí a v Chotěboři pracují obvyklým způsobem. V Janských Lázních je pro letošní rok naplánována výměna části oken, v Chotěboři začne na konci roku 2010 za pomoci HEKS generální rekonstrukce a přístavba technické budovy. Ve středisku Běleč byla v roce 2009 vybudována nová technická budova, kterou je už možné používat, přestože dokončovací práce v prvním patře dosud pokračují. Ve středisku Herlíkovice došlo v létě k výměně vedení střediska. V důsledku storna některých podzimních akcí v celkové ceně 250 000,- Kč vytvořilo středisko v druhé polovině roku 2009 ztrátu 104 000,- Kč. Church Pension v Jungmannově ulici se potýká s poklesem zájmu o ubytování v Praze. Zisk z penzionu byl v roce 2009 cca o 350 000,- Kč nižší než v roce 2008.

V roce 2009 jsme byli konfrontováni s novým problémem, s druhotnou platební neschopností nájemce objektu v Jirchářích. Nájemce je v prodlení s platbami nájemného, dluh však uznává a snaží se ho řešit. Byl s ním dohodnut splátkový kalendář, který by měl zajistit splacení dlužných částek do léta 2010.

Vyšší příjmy přináší nájemní dům ve Wintrově ulici, kde jsou postupně zvyšovány regulované nájemy. Vzhledem k tomu, že někteří nájemníci odešli do menších a levnějších bytů mimo centrum města, bylo zvýšení nájmů o maximální povolený koeficient o měsíc posunuto. Na letošní rok je naplánována oprava fasády domu a rekonstrukce některých uvolněných bytů.

Výsledkem hospodaření za rok 2009 je jako každý rok nefinanční ztráta, letos ve výši cca 45 % účetních odpisů. Jde o odpisy, které se projevují v podvojném účetnictví povšechného sboru, do něhož byl zaveden nemovitý majetek. Proti nim nestojí žádné předchozí investiční náklady, které by se z odpisů umořovaly. Tato nefinanční ztráta se každoročně objevuje v rozpočtu i v účetní závěrce. Rozpočet povšechného sboru je sestavován jako vyrovnaný, avšak nezahrnuje krytí nefinanční ztráty vzniklé z odpisů. Zjednodušeně řečeno, povšechný sbor neustále žije částečně na úkor svého majetku, na jehož reprodukci nejsou vzhledem k jeho vysoké hodnotě věnovány dostatečné prostředky.

Rozpočet pro rok 2010 je ve finančních tocích opět koncipován jako vyrovnaný.

Pavel Stolař

V. Zpráva 2. náměstka synodního seniora (V. referát)

Když píšu tuto zprávu pro synod, jsem teprve tři měsíce ve funkci, ohledávám terén a zjišťuji, co se mi zdá dobré, a co ne. Během té doby odešli z oddělení výchovy a vzdělávání ÚCK Eva Balcarová a Tomáš Najbrt, nastoupila nová pracovníce Eva Benešová, absolventka ETF UK, a Jakub Hála, také absolvent ETF UK. Těsně před mým nástupem do synodní rady došlo ke střídání i v oddělení mládeže. Přišla nová farářka pro mládež Marie Medková, druhou pracovnící oddělení je Kateřina Erdingerová.

Z dřívějších pracovníků oddělení výchovy a vzdělávání, oddělení mládeže a EA zůstali jen Marie Stolařová v oddělení výchovy a vzdělávání a Martin Čech, ředitel ústředí Evangelické akademie, který je také vedoucím celého úseku. Obě oddělení navzdory nedávné personální výměně fungují dobře. Pro nové kreace je třeba jim dopřát čas.

Připravují se pobyty pro děti, pro děti s postižením a pro mládež a také sjezd mládeže. Začíná práce na některých nových materiálech pro dětské bohoslužby a připravuje se konfirmační příručka. Dokončen je návrh celoživotního vzdělávání kazatelů včetně supervize. Stačí, aby ho toto zasedání synodu schválilo. Je však třeba dořešit financování supervize.

Setkal jsem se také s ředitelkami a řediteli škol Evangelické akademie. V této oblasti půjde o přiblížení ČCE těmto školám a o přiblížení těchto škol církvi. Něco se již povedlo. V Brně-Lišni se ve škole konala presbyterní konference Brněnského seniorátu, Marie Medková a Martin Čech navštěvují školy EA s prezentací práce s mládeží. Koncem dubna se mám účastnit setkání se studenty a učitelkami EA v Brně při tzv. polévkovém dni. Nejsem spokojen s výukou křesťanství a etiky na jedné ze škol EA, kde je třeba zjednat nápravu. Na místě jsem to však ještě neřešil. Trápí mne také situace Konzervatoře EA v Olomouci. Škola je v krásné staré budově, která patří římskokatolické církvi, je dobře vybavená, ale přítomnost evangelické církve v ní je minimální. Jiří Tengler, farář v Zábřehu, učí dvě hodiny týdně studenty znalosti Písma (od září 2010 však odchází) a na dveřích je celkem přehledný nápis Konzervatoř Evangelické akademie ČCE. Kontakt s místním sborem je minimální, jen přes pastorační pracovníci sboru. Je víc než nutné zajistit pro školu spirituála a silnou vazbu na evangelický sbor v Olomouci. V případě, že se to nepodaří, bylo by rozumnější se školy vzdát a peníze, které do ní plynou, přesunout jinam, třeba na výchovu varhaníků a sbormistrů v církvi. Na to máme vhodného člověka i další možnosti. Jinak budeme částečně financovat výchovu muzikantů pro ZUŠ a různé orchestry, což je sice pěkné, ale peníze je možno využít k rozumnějším věcem i v rámci Evangelické akademie.

Pavel Kašpar

VI. Zpráva 2. náměstkyně synodní kurátorky (VI. referát)

V nové synodní radě jsme si s Pavlem Stolařem rozdělili správu hospodářských věcí na vnitřní a vnější. Já spolupracuji s ekonomickým oddělením na vnitřním účetnictví. Toto oddělení prošlo za poslední rok mnoha změnami a vystřídal se v něm několik pracovníků. V současné době zde pracuje snad již stabilní a šikovný tým účetních, který těsně spolupracuje s personálním oddělením. Podařilo se s konečnou platností vyčistit zůstatky na účtech fondů a začít rok 2010 s čistým štítem s využitím nového účetního programu Helios. Díky všem pracovnícím, které se podílely na mravenčí práci zpětného dohledávání zůstatků. Díky Františku Strakovi, bez kterého by ekonomika ÚCK nefungovala.

Účetní program Xaverius a jeho programátoři synodní radu zklamali. Programátor Xaveria nedodává aktualizace, proto ÚCK přestává tento program používat a pořídila program Helios, který je pro firmy podobného typu vhodnější. Jednotlivé sbory Xaveria zatím používat mohou, pokud v typu jejich účtování nenastanou zásadní změny. Xaverius jako podaná ruka do sborů nebyl krokem správným směrem a je na čase, aby se za tento krok někdo omluvil desítkám účetních, kteří s tímto programem bojují. Zástupně to za synodní radu činím já, protože jsem tehdy byla při jeho pořízení jako členka ekonomické komise. Neměli jsme z čeho vybírat a pro Xaveria hovořila skutečnost, že v něm tehdy účtovala ÚCK. Proto jsme doufali, že ústředí církve poskytne drobným účetním pomoc. Spolupráce na několika frontách však nedopadla dobře, a tak se účetní ve sborech většinou potýkali s programem sami nebo za pomoci br. Macha. Dnes stojíme zase na začátku a řada sborů si své účtování vyřešila mimo Xaveria. Ostatním sborům, které budou stát před problémem, jak účtovat dál, se pokusíme na základě ankety, která půjde do sborů, doporučit jiný účetní program vhodnější pro neziskové organizace. Přes všechny problémy se však podařilo vykročit cestou podvojného účetnictví a je třeba po ní pokračovat.

Jeronýmova jednota funguje, jak má, díky stálému úsilí svého předsedy br. Jiřího Tomáška a rutinní práci Hanky Kurešové v ÚCK. Jsem pyšná na dílo JJ, které naše církve koná. Byla bych vděčná, kdyby seniorátní představenstva JJ detailně zhodnotila potřeby sborů v seniorátech s výhledem přibližně na 10 let a kdyby tyto podklady byly k dispozici v ÚCK.

Eva Zadražilová